

საფრანგეთის კონსტიტუციური ქარტია

1814 წლის 4 ივნისი

ლუი, წყალობითა ღვთისა, საფრანგეთისა და ნავარის მეფე, მიესალმება ყველას, ვისთვისაც არის წინამდებარე დოკუმენტი განკუთვნილი.

ღვთის განგებულებამ, კვლავ მოგვიწოდა რა ჩვენს სახელმწიფოებში ხანგრძლივი არყოფნის შემდეგ დაბრუნებისკენ, უდიდესი პასუხისმგებლობა დაგვაკისრია. მშვიდობა იყო ჩვენი ქვეშევრდომების უბიძგელესი მოთხოვნილება; ჩვენ დაუღალავად ვზრუნავდით მასზე და ამ მშვიდობას, რომელიც ესოდენ აუცილებელია საფრანგეთისთვის, ისევე როგორც დანარჩენი ევროპისთვის, ხელი მიეწერა. სამეფოს დღევანდელი მდგომარეობა მოითხოვდა კონსტიტუციური ქარტიის შექმნას; ჩვენ მას დაგვიბრდით, ახლა კი ვასაჯაროებთ. ჩვენ გავითვალისწინეთ, მიუხედავად იმისა, რომ საფრანგეთში მთელი ძალაუფლება მთლიანად თავმოყრილი იყო მეფის ბიზონებში, ჩვენმა წინამორბედებმა არ დააყოვნეს მის განხორციელებაში ცვლილების შეტანა ღვთის ცვლილების შესაბამისად; რომ სწორედ ამგვარად კომუნები თავიანთ განთავისუფლებას უმაღლად ღვთის სქელს, ხოლო საკუთარი უფლებების დადასტურებასა და გაფართოებას – წმინდა ლუისა და ფილიპ ლამაზს; რომ სასამართლო სისტემა შეიქმნა და განვითარდა ლუი XI-ის, ანრი II-ისა და შარლ IX-ის კანონებით; დაბოლოს, რომ ლუი XIV-მ განსაზღვრა სახელმწიფო მმართველობის თითქმის ყველა ნაწილი სხვადასხვა განკარგულებით, რომელთა სიბრძნეს ჯერჯერობით ვერაფერი შეედრება.

ჩვენ მოგვიწია, ჩვენი წინამორბედი მეფეების მაგალითზე გავვეთვალისწინებინა განმანათლებლობის მზარდი განვითარების შედეგები, ახალი ურთიერთობები, რომლებიც ამ წინსვლამ შემოიტანა საზოგადოებაში, მიმართულება, რომელმაც ფესვი გაიდგა ხალხის გონებაში ბოლო ნახევარი საუკუნის განმავლობაში, და ყოველივე ამით გამოწვეული მნიშვნელოვანი ცვლილებები; ჩვენ ვაღიარებთ, რომ ჩვენი ქვეშევრდომების სურვილი, ჰქონოდათ კონსტიტუციური ქარტია, არის ჭეშმარიტი საჭიროების გამოხატულება; მაგრამ, ამ სურვილისადმი დამორჩილების მიზნით, ჩვენ მივიღეთ ყველა ზომა, რომ ეს ქარტია ყოფილიყო ჩვენი და იმ ხალხის შესაფერისი, რომლის მართვაც ჩვენ გვეამაყება. ხელისუფლების უმაღლესი ორგანოებიდან მოყვანილი ბრძენი ადამიანები გაერთიანდნენ ჩვენი საბჭოს წევრებთან ამ მნიშვნელოვან საქმეზე სამუშაოდ.

ვაღიარებთ რა, რომ თავისუფალი და მონარქიული კონსტიტუცია გამამართლებდა

განათლებული ევროპის მოლოდინს, ამავდროულად უნდა გაგვეთვალისწინებინა, რომ ჩვენი მთავარი მოვალეობა ჩვენი ხალხის მიმართ იყო დაგვეცვა, მათივე საკეთილდღეოდ, ჩვენი გვირგვინის უფლებები და უპირობო უფლებები. ჩვენ ვიმედოვნებდით, რომ, გამოცდილებით ნასწავლნი, ისინი შეიძლება დაჩქარებულნი იყვნენ, რომ მხოლოდ უზენაეს ხელისუფლებას შეუძლია იმ ინსტიტუტებს, რომლებსაც ის ქმნის, უბოძოს ის ძალა, მუდმივობა და სიდიადე, რომელსაც თავად ფლობს; რომ, ამგვარად, როდესაც მეფის სიბრძნე ემთხვევა ხალხის სურვილს, კონსტიტუციური ქარტიამ შესაძლოა, დიდხანს იარსებოს; მაგრამ, როდესაც ძალადობა სძალავს დათმობებს სუსტ ხელისუფლებას, საზოგადოების თავისუფლებას არანაკლები საფრთხე ემუქრება, ვიდრე თავად ტანტს. დაბოლოს, კონსტიტუციური ქარტიის პრინციპები ვეძიეთ ფრანგულ ხასიათსა და წინა საუკუნეების უკვდავ ძეგლებში. ამდენად, პერტის აღდგენაში ჩვენ დავინახეთ ჭეშმარიტად ერთგული ინსტიტუტი, რომელმაც მოგონებები იმედებთან უნდა დააკავშიროს წარსულისა და აწმყოს გაერთიანებით.

დებუტატთა პალატით ჩვენ ჩაგანაცვლეთ „მარტისა და მაისის მინდვრების“ უძველესი კრებები, ისევე როგორც მესამე ფენის პალატები, რომლებმაც მოლიანობაში გამოამჟღავნეს ერთუნიანობა ხალხის ინტერესების მიმართ და ასევე ერთგულება და პატივისცემა მეფის ძალაუფლებისადმი. ამგვარად, ვცდილობდით რა, აღგვედგინა დამღუბველი შეცდომებით შეწყვეტილი ღრთის ჯაჭვი, ჩვენი მესიერებიდან ამოვალეთ, ისევე როგორც ისტორიიდან ამოვალს ვისურვებდით, ყველა ის განსაცდელი, რომლის წინაშეც ჩვენი სამშობლო ჩვენი აქ არყოფნისას აღმოჩნდა. ბედნიერნი იმით, რომ ჩვენი დიდი ოჯახის წიალს დავუბრუნდით, ჩვენ არ შეგვეძლო არ გვეპასუნა იმ სიყვარულზე, რომლის ამდენი ჩქარება არაერთხელ მიგვიღია მხოლოდ მშვიდობისა და ნუგეშის სიტყვების გამოთქმით. ჩვენი გულის წაღილია, რომ ყველა ფრანგი ძმებთან ცხოვრობდეს და მწარე მოგონებამ არასდროს დაჩრდილოს მტკიცე ჩქარება, რომელიც უნდა მოჰყვეს იმ საზვიამ აქტს, რომელსაც ჩვენ დღეს ვუბოძებთ მათ.

ჩვენს კეთილ ზრახვებში დაჩქარებულნი და მტკიცე სინდისით, პირობას ვდებთ დამსწრე კრების წინაშე, რომ ვიქნებით ამ კონსტიტუციური ქარტიის ერთგულნი, ვიტოვებთ რა უფლებას, დავდოთ ფიცი, რომ დავიცავთ მას ახალი საზვიამო ფორმალობებით იმის საკურთხევითა წინაშე, ვინც მეფეებსა და ხალხებს ერთსა და იმავეს აყენებს.

აღნიშნული მიზნებიდან გამომდინარე,

ჩვენ ნებაყოფლობით და ჩვენი სამეფო ძალაუფლების თავისუფლად განხორციელების ძალით ვუბოძებთ და ვუბოძებთ, გადავცემთ და ვუთმობთ ჩვენს ქვეშევრდომებს სამარადჟამოდ, არა მხოლოდ საკუთარი თავებისთვის, არამედ ასევე ჩვენი შემკვიდრებისთვის, შემდეგ საკონსტიტუციო ქარტიას:

ზრუნველობის საზღვარი უფლებები ზრუნველობა

1. კანონის წინაშე თანასწორნი არიან, მიუხედავად მათი ტიტულებისა და წოდებებისა.
2. ისინი მონაწილეობენ სახელმწიფოს ხარჯებში ყოველგვარი განსხვავების გარეშე, მათი ქონების პროპორციულად.
3. ყველა მათგანს აქვს თანაბარი უფლება, დაიკავოს სამთქალაქო და სამხედრო თანამდებობები.
4. მათი პირადი თავისუფლება თანაბრად გარანტირებულია; არავინ შეიძლება დაექვემდებაროს დევნას ან დაკავებას, გარდა კანონით გათვალისწინებულ შემთხვევებში და კანონით დადგენილი ფორმით.
5. ყველას შეუძლია აღიაროს თავისი საწინააღმდეგო თანაბარი თავისუფლებით და იღებს თავისი კულტის თანაბარ დაცვას.
6. ამის მიუხედავად, კათოლიკური, სამოციქულო და რომაული რელიგია სახელმწიფო რელიგიაა.
7. მხოლოდ კათოლიკური, სამოციქულო, რომაული რელიგიის და სხვა ქრისტიანული აღმსარებლობის მსახურები იღებენ ჯამაგირს სამეფო ხაზინიდან.
8. ფრანგებს უფლება აქვთ, გამოაქვეყნონ და დაბეჭდონ თავიანთი მოსაზრებები იმ კანონების შესაბამისად, რომლებიც ხელს უშლიან ამ თავისუფლების ბოლომდე გამოყენებას.
9. ყველა სახის ქონება, ერთგულად წოდებული ქონების ჩათვლით, ხელშეუხებელია და კანონი მათ შორის განსხვავებას არ ახდენს.
10. სახელმწიფოს შეუძლია მოითხოვოს ქონების შეწირვა კანონით დადგენილი საზოგადოებრივი ინტერესებიდან გამომდინარე, მაგრამ წინასწარი კომპენსაციით.
11. დინასტიის აღდგენამდე პერიოდთან დაკავშირებული მოსაზრებებისა და ხმების ნებისმიერი გამოკვლევა აკრძალულია. იგივე უმოქმედობა მოითხოვება სასამართლოებისა და მოქალაქეების შრიდან.
12. სავალდებულო სამხედრო სამსახურში გაწვევა გაუქმებულია. სახმელეთო ჯარსა და სამხედრო-საზღვაო ფლოტში გაწვევის წესი განისაზღვრება კანონით.

სამეფო მმართველობის ფორმა

13. მეფის პირთვლება ხელშეუხებელი და წმინდაა. პასუხისმგებელი არიან მისი მინისტრები. აღმასრულებელი ხელისუფლება ეკუთვნის მხოლოდ მეფეს.
14. მეფე არის სახელმწიფოს უმაღლესი მეთაური, ის მეთაურობს სახმელეთო და საზღვაო ძალებს, აცხადებს ომს, დებს საზავო, აღიანსისა და სავაჭრო ხელ-

- შეკრულებებს, ნიშნავს პირებს სახელმწიფო მმართველობის ყველა თანამდებობაზე, აგრეთვე გამოსცემს დადგენილებებსა და განკარგულებებს, რომლებიც აუცილებელია კანონების აღსრულებისა და სახელმწიფოს უსაფრთხოებისთვის.
15. საკანონმდებლო ხელისუფლებას ერთობლივად ახორციელებენ მეფე, პერთა პალატა და დეპარტამენტების დეპუტატთა პალატა.
 16. კანონების შესახებ წინადადებას აყენებს მეფე.
 17. კანონის შესახებ წინადადება მეფის შეხედულებისამებრ წარედგინება პერთა პალატას ან დეპუტატთა პალატას, გარდა გადასახადების შესახებ კანონისა, რომელიც, პირველ რიგში, წარედგინება დეპუტატთა პალატას.
 18. ყველა კანონი თრივე პალატაში თავისუფლად განიხილება და კენჭი ეყრება ხმათა უმრავლესობით.
 19. პალატებს უფლება აქვთ, მიმართონ მეფეს თხოვნით, შესთავაზონ კანონი ნებისმიერ თემანზე და მიუთითონ, თუ რა საკითხებს უნდა შეიცავდეს, მათი აზრით, ეს კანონი.
 20. ასეთი თხოვნით მიმართვა შეუძლია თრივე პალატას, მაგრამ მხოლოდ საიდუმლო კომიტეტში მისი განხილვის შემდეგ; თხოვნის წარმდგენი პალატა უგზავნის მას მეორე პალატას ათღლიანი ვადის გასვლის შემდეგ.
 21. იმ შემთხვევაში, თუ მეორე პალატა ამტკიცებს წინადადებას, იგი წარედგინება მეფეს; უარყოფის შემთხვევაში, მისი მეორედ წარდგენა იმავე სესიის დროს შეუძლებელია.
 22. მხოლოდ მეფე ამტკიცებს და აქვეყნებს კანონებს.
 23. სამოქალაქო სიას მეფობის მთელი პერიოდისთვის ადგენს პირველი საკანონმდებლო ორგანო, რომელიც იკრიბება მეფის ტახტზე ასვლის შემდეგ.

პერთა პალატის უსახეობა

24. პერთა პალატა საკანონმდებლო ხელისუფლების არსებითი შემადგენელი ნაწილია.
25. იგი მოიწვევა მეფის მიერ იმავე დროს, როდესაც იკრიბება დეპარტამენტების დეპუტატთა პალატა. ერთის სესია იწყება და მთავრდება მეორის სესიის პარალელურად.
26. პერთა პალატის ნებისმიერი სხდომა, რომელიც არ გაიმართება დეპუტატთა პალატის სესიის დროს ან მეფის ბრძანებით, არის უკანონო და იურიდიული ძალის არმქონე.
27. საფრანგეთის პერთა დანიშნა მეფეს ეკუთვნის. მათი რათდენობა შეზღუდული არ არის; მას შეუძლია, თავისი შეხედულებისამებრ, შეუცვალოს მათ ტიტულები, დანიშნოს ისინი უვადოდ ან შემკვიდრებით.

28. პერები პალატაში დაიშვებიან თვდახუთი წლის ასაკის მიღწევის შემდეგ, ხოლო სათათბირო ხმის უფლება აქვთ მხოლოდ თვდაათი წლის ასაკის მიღწევის შემდეგ.
29. პერთა პალატას თავმჯდომარეობს საფრანგეთის კანცლერი, ხოლო მისი ან-ყოფნის შემთხვევაში – მეფის მიერ დანიშნული ერთ-ერთი პერი.
30. სამეფო თჯახის წევრები და სისხლით პრინცები დაბადებით არიან პერები. ისინი სხედან უშუალოდ თავმჯდომარის გვერდით, მაგრამ სათათბირო ხმის უფლება მხოლოდ თვდახუთი წლის ასაკის მიღწევის შემდეგ აქვთ.
31. პრინცებს პალატაში თავიანთი ადგილების დაკავება შეუძლიათ მხოლოდ მეფის ბრძანებით, რომელიც ყოველი სესიისთვის გაიცემა შეტყობინების სახით, იმ ყველაფრის გაბათილების შიშით, რაც მათი თანდასწრებით ვაკეთდება.
32. პერთა პალატის ყველა განხილვა ფარულად მიმდინარეობს.
33. პერთა პალატა ახორციელებს იურისდიქციას სახელმწიფოს დალატისა და სახელმწიფოს უსაფრთხოების ხელყოფის საქმეებზე, რომლებიც განისაზღვრება კანონით.
34. დაუშვებელია პერის დაკავება, ვარდა პალატის უფლებამოსილებითა, და მისი გასამართლება სისხლის სამართლის საქმეზე, ვარდა პალატის მიერ.

დეპარტამენტის დეპუტატთა კალატა

35. დეპუტატთა პალატა შედგება დეპუტატებისგან, რომლებსაც ირჩევენ საარჩევნო კოლეგიები, რომელთა ჩამოყალიბების წესი განისაზღვრება კანონით.
36. თითოეული დეპარტამენტი ირჩევს იმდენ დეპუტატს, რამდენსაც ირჩევდა დღემდე.
37. დეპუტატებს ირჩევენ ხუთი წლის ვადით და ისე, რომ ყოველწლიურად განახლდეს პალატის ერთი მეხუთედი.
38. არცერთი დეპუტატი არ დაიშება პალატაში, თუ ის არ არის თრმოცი წლის და არ იხდის პირდაპირ გადასახადს ათასი ფრანკის თდენტობით.
39. იმ შემთხვევაში, თუ დეპარტამენტს არ ჰყავს განსაზღვრული ასაკის თრმოცდაათი პირი, რომლებიც იხდიან, სულ მცირე, ათას ფრანკს პირდაპირ გადასახადებში, მათ რათდენტობას შეავსებენ ის პირები, რომლებიც ყველაზე მეტად იბეგრებიან, ათასი ფრანკის ქვემოთ, და ისინი აირჩევიან პირველებთან ერთად.
40. დეპუტატთა დასახელებაში მონაწილე ამომჩრეველებს არ აქვთ საარჩევნო უფლება, თუ ისინი არ იხდიან პირდაპირ გადასახადს სამასი ფრანკის თდენტობით და არიან თვდაათ წელზე ნაკლები ასაკის.

41. საარჩევნო კოლეგიების თავმჯდომარეებს ნიშნავს მეფე და ისინი არიან კოლეგიის *ex officio* წევრები.
42. დეპუტატთა სულ მცირე ნახევარი აირჩევა იმ პირებიდან, რომლებსაც აქვთ არჩევნებში მონაწილეობის უფლება და პოლიტიკური ადგილსამყოფელი ამ დეპარტამენტში.
43. დეპუტატთა პალატის თავმჯდომარეს ნიშნავს მეფე პალატის მიერ წარდგენილი ხუთი წევრის სიიდან.
44. პალატის სხდომები საჯაროა, მაგრამ ხუთი წევრის მოთხოვნა საკმარისია, რომ ის საიდუმლო კომიტეტად გარდაიქმნას.
45. მეფის მიერ წარდგენილი წინადადებების განსახილველად პალატა იყოფა ბიუროებად.
46. კანონში ცვლილების შეტანა არ შეიძლება, გარდა იმ შემთხვევისა, როდესაც მის შესახებ წინადადება წარმოდგენილია მეფის მიერ ან მეფე განაცხადებს მასზე თანხმობას, აგრეთვე როდესაც ის უკან გადაეგზავნა ბიუროს და ბიურომ ის განიხილა.
47. დეპუტატთა პალატა იღებს ყველა წინადადებას გადასახადების შესახებ და მხოლოდ მას შემდეგ, რაც ეს წინადადებები მოწონებული იქნება მის მიერ, მათი გადაგზავნა შესაძლებელია პერთა პალატისათვის.
48. არ შეიძლება გადასახადის დაწესება და გადახდევინება თრივე პალატის თანხმობისა და მეფის მიერ დამტკიცების გარეშე.
49. მიწის გადასახადის დაწესება ნებადართულია მხოლოდ ერთი წლით. არაპირდაპირი გადასახადები შეიძლება დაწესდეს რამდენიმე წლით.
50. მეფე ყოველწლიურად იწვევს თრივე პალატას; ის განსაზღვრავს მათი სესიების ხანგრძლივობას და შეუძლია დაითხოვოს დეპარტამენტების დეპუტატთა პალატა; მაგრამ ამ შემთხვევაში მან სამი თვის ვადაში უნდა მოიწვიოს ახალი პალატა.
51. სესიის მიმდინარეობისას ან სესიის წინა და მომდევნო ექვსი კვირის განმავლობაში არ შეიძლება პალატის წევრის მიმართ გამოყენებული იქნეს ფიზიკური შეზღუდვა.
52. სესიის მიმდინარეობისას პალატის არცერთი წევრი არ შეიძლება დაექვემდებაროს სისხლისსამართლებრივ დევნას ან დაკავებას სისხლის სამართლის დანაშაულის ჩადენისთვის, გარდა იმ შემთხვევისა, როდესაც მას დანაშაულის ჩადენაზე მიასწრებენ, და სანამ პალატა არ გასცემს ნებართვას მის დევნაზე.
53. ნებისმიერი შუამდგომლობა, რომელიც მიმართულია ამა თუ იმ პალატისადმი, უნდა შედგეს და წარედგინოს მას წერილობით. კანონი კრძალავს შუამდგომლობების პირადად წარდგენას სასამართლოში.

მინისტრების უსახელო

54. მინისტრები შეიძლება იყვნენ პერთა პალატის ან დეპუტატთა პალატის წევრები. გარდა ამისა, მათ აქვთ თრივე პალატაში შესვლის უფლება და მათ უნდა მოუსმინონ, როდესაც ამას მოითხოვენ.
55. დეპუტატთა პალატას უფლება აქვს, დაადანაშაულოს მინისტრები და წარადგინოს ისინი პერთა პალატის წინაშე. მხოლოდ პერთა პალატას აქვს მათი განსჯის უფლება.
56. მათ მხოლოდ სახელმწიფო ღალატში ან გაფლანგვაში შეიძლება წაუყენონ ბრალი. სპეციალური კანონები განსაზღვრავს ამ დანაშაულებს და აღგენს მათი ჩადენისთვის დევნის წესს.

სასამართლო ხელისუფლების უსახელო

57. მთელი მართლმსაჯულება ეკუთვნის მეფეს. მართლმსაჯულებას მეფის სახელით ახორციელებენ მოსამართლეები, რომლებსაც ის ნიშნავს და აღჭურავს უფლებამოსილებებით.
58. მეფის მიერ დანიშნული მოსამართლეები შეუცვლელნი არიან.
59. შენაჩრუნებულია ამჟამად არსებული სასამართლოები და ჩვეულებრივი ტრიბუნალები. არაფერი შეიძლება შეიცვალოს, თუ არ კანონის ძალით.
60. შენაჩრუნებულია არსებული კომერციული სასამართლო.
61. მომრიგებელი მოსამართლეებიც შენაჩრუნებულია. მომრიგებელი მოსამართლეები, მიუხედავად იმისა, რომ მათ თანამდებობაზე ნიშნავს მეფე, შეუცვლელნი არ არიან.
62. არავის შეიძლება წაერთვას თავდაპირველი მოსამართლეების განსჯადობა.
63. შესაბამისად, არ შეიძლება შეიქმნას სავანგებო კომისიები და ტრიბუნალები. აღნიშნული არ ვრცელდება სამხედრო-საპოლიციო სასამართლოებზე, თუ მათი აღდგენა საჭიროდ მიიჩნევა.
64. სისხლის სამართლის პროცესი უნდა იყოს საჯარო, გარდა იმ შემთხვევებისა, როდესაც ასეთი საჯაროობა საშიშია წესრიგისა და ზნეობისთვის; ასეთ შემთხვევაში ტრიბუნალმა ამის შესახებ სასამართლო ბრძანებით უნდა გამოაცხადოს.
65. ნაფიც მსაჯულთა სისტემა შენაჩრუნებულია. ცვლილებები, რომელთა აუცილებლობაც ხანგრძლივი გამოცდილებით იქნება აღიარებული, შეიძლება განხორციელდეს მხოლოდ კანონის საფუძველზე.
66. სასჯელი ქონების ჩამორთმევის სახით უქმდება და არ შეიძლება იქნეს აღდგენილი.

- 67. მეფეს აქვს შეწყობის და სასჯელის შემსუბუქების უფლება.
- 68. სამოქალაქო კოდექსი და მოქმედი კანონები, რომლებიც არ ეწინააღმდეგება ამ ქარტიას, ძალაში რჩება მათ კანონიერად გაუქმებამდე.

**სახელმწიფოს მიერ გარანტირებული
განსაკუთრებული უფლებები**

- 69. მოქმედი სამხედრო მოსამსახურეები, გადამდგარი ოფიცრები და ჯარისკაცები, პენსიონერი ქვრივები, ოფიცრები და ჯარისკაცები ინაჩრუნებენ წოდებებს, წარჩინების ნიშნებსა და პენსიებს.
- 70. სახელმწიფო ვალი გარანტირებულია. სახელმწიფოს მიერ კრედიტორებთან მიმართებით ნაკისრი ყველა სახის ვალდებულება ხელშეუხებელია.
- 71. ძველ თავადანაზნაურობას უბრუნდება ტიტულები. ახალს უნაჩრუნდება თავისი ტიტულები. მეფე საკუთარი შენედეულებისამებრ აწინაურებს თავად-ანაზნაურებს, მაგრამ ამავდროულად იგი ანიჭებს მათ მხოლოდ წოდებებსა და თრდენებს, ყოველგვარი გამონაკლისის გარეშე საზოგადოებრივ მოვალეობებსა და პასუხისმგებლობებთან დაკავშირებით.
- 72. საპატიო ლეგიონი შენაჩრუნებულია. მეფე ადგენს მის შინაგანაწესსა და თრდენებს.
- 73. კოლონიებს აწესრიგებს სპეციალური კანონები და განკარგულებები.
- 74. მეფე და მისი მემკვიდრეები თავიანთი კორონაციის ცერემონიის დროს ფიცს დებენ, რომ ერთგულად დაიცავენ წინამდებარე კონსტიტუციურ ქარტიას.

გარდასავალი მუხლები

- 75. საფრანგეთის დეპარტამენტების დებუტატები, რომლებიც საკანონმდებლო ორგანოში შედიოდნენ ბოლო შესვენების დროს, განაგრძობენ დებუტატთა პალატის შემადგენლობაში ყოფნას, სანამ მათ არ შეცვლიან ახალი დებუტატები.
- 76. დებუტატთა პალატის ერთი მენუთედის პირველი განახლება მოხდება არაუგვიანეს 1816 წლისა, სესიათა შორის დადგენილი წესის მიხედვით.

ჩვენ ვბრძანებთ, რომ წინამდებარე კონსტიტუციური ქარტია, რომელიც წარედგინა სენატსა და ამ საკანონმდებლო ორგანოს ჩვენი 2 მაისის გამოცხადების შესაბამისად, დაუყოვნებლივ გადაეგზავნოს პერთა პალატასა და დებუტატთა პალატას.

წარდგენილია პარიზში, ქრისტესობიდან 1814 წელს,
ხოლო ჩვენი მეფობის მეცხრამეტე წელს
ხელმოწერილია, ლუი.